

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 marca 2020 r. w sprawie T-352/19, Gamma-A / EUIPO – Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss, wniesione w dniu 11 maja 2020 r. przez Gamma-A SIA

(Sprawa C-199/20 P)

(2020/C 359/02)

*Język postępowania: angielski***Strony***Wnoszący odwołanie:* Gamma-A SIA (przedstawiciel: M. Liguts, advokāts)*Druga strona postępowania:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 3 września 2020 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącego odwołanie własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 marca 2020 r. w sprawie T-353/19, Gamma-A / EUIPO – Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss, wniesione w dniu 11 maja 2020 r. przez Gamma-A SIA

(Sprawa C-200/20 P)

(2020/C 359/03)

*Język postępowania: angielski***Strony***Wnosząca odwołanie:* Gamma-A SIA (przedstawiciel: M. Liguts, advokāts)*Druga strona postępowania:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 3 września 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 15 lipca 2020 r. – Facebook Ireland Limited / Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sprawa C-319/20)

(2020/C 359/04)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca skargę rewizyjną: Facebook Ireland Limited

Strona powodowa i druga strona w postępowaniu rewizyjnym: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy rozdziału VIII rozporządzenia 2016/679 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 80 ust. 1 i 2 oraz art. 84 ust. 1, stoją na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, które – poza uprawnieniami interwencyjnymi organów nadzorczych właściwych w zakresie monitorowania i wykonywania rozporządzenia oraz możliwościami ochrony osób, których dane dotyczą – przyznają z jednej strony konkurentom, a z drugiej strony uprawnionym na mocy prawa krajowego stowarzyszeniom, instytucjom i izbom prawo do występowania w drodze powództwa do sądu cywilnego z powodu naruszenia rozporządzenia 2016/679 niezależnie od naruszenia konkretnych praw poszczególnych osób, których dane dotyczą, i bez upoważnienia otrzymanego od osoby, której dane dotyczą, przeciwko sprawcy, z punktu widzenia zakazu stosowania nieuczciwych praktyk handlowych lub naruszenia przepisów o ochronie konsumentów, lub zakazu stosowania bezskutecznych ogólnych warunków handlowych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 20 lipca 2020 r. – CDT, SA / MIMR, HRMM

(Sprawa C-321/20)

(2020/C 359/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca apelację: CDT, SA

Druga strona postępowania: MIMR, HRMM

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrok Trybunału, w którym dokonano wykładni dyrektywy Unii i zastosowano tę dyrektywę i w którym stwierdzono, iż prawo krajowe jest sprzeczne z ową dyrektywą, pozbawia prawo krajowe skuteczności w trybie natychmiastowym, czy też prawo to obowiązuje w stosunkach między jednostkami do dnia wejścia w życie jego zmiany dokonanej przez ustawodawcę krajowego? Odpowiedź na przedstawione pytanie powinna zostać udzielona w sposób ogólny lub w nawiązaniu do wyroku z dnia 14 czerwca 2012 r. ⁽¹⁾ i jego wpływu na [pierwotne brzmienie art. 83 Texto Refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios (tekstu jednolitego ustawy ogólnej o ochronie konsumentów i użytkowników)].
- 2) Czy sprzeczne z zasadą pewności prawa, stanowiącą część porządku prawnego Unii Europejskiej, jest całkowite usunięcie treści warunku umownego uznanego za nieuczciwy w przypadku, gdy w chwili zawierania umowy i ustalenia treści warunku umownego nie istniało w odniesieniu do treści tego warunku kryterium definiujące, co stanowi o jego nieuczciwym charakterze, ponieważ nie istniały żadne przepisy prawa ani orzeczenia sądów, które odnosiłyby się do tej kwestii? W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy należy w konsekwencji usunąć ze spornego warunku umownego jedynie ten jego fragment, który został uznany za nieuczciwy?